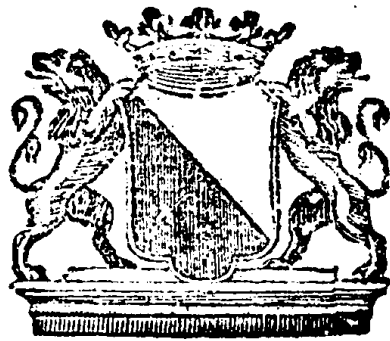

UTRECHTSCH

COURANT.

MAANDAG

DEN 18 MEI.

I T A L I E.

ROME den 1 Mei.

Heden is de naamdag van den Koning der Franschen, in de nationale kerk St. Luigi de Francesi met eene plegtige godsdienst gevierd, waarbij, behalve eenige diplomatieke personen, ook de hooge geestelijkheid tegenwoordig was. Onder vroegere regeringen van Frankrijk, waren de Paus en de meeste Kardinalen bij dergelijke feesten tegenwoordig, doch sedert de revolutie van Julij niet meer.

— De prins van Montfort (*Hieronymus Buonaparte*), die zich in Toskanen heeft gevestigd en zich thans op eene reis naar Engeland bevindt, heeft zijne bezittingen bij Fermo aan de pauselijke regering verkocht.

— Onder de merkwaardigheden van Tivoli trekt thans een nieuw werk aller aandacht tot zich. De Anio dreigt, namelijk, van tijd tot tijd Tivoli te ondermijnen, en om dit gevaar voor te komen, graaft men aan den regter-bever van dien vloed, door de rotsen, een kanaal, hetwelk de rivier afleidt en den schoonsten waterval van Italië zal vormen.

— Den 26 April is van de zijde der pauselijke regering eene bekendmaking verschenen, waarbij de vaartuigen van het Koninkrijk Griekenland van alle inkomende regten zijn vrij gesteld, en de grieksche vlag in de havens van den Kerkelijken Staat gelijk gesteld wordt met de pauselijke.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 7 Mei.

Men schijnt bevredigende berigten uit Biberich ontvangen te hebben, ten minste wordt verzekerd, dat de hertog van Nassau genegen is, om zijne toestemming, als agnaat, tot den afstand van het Waalsche gedeelte van Luxemburg te geven. Hierna had hij zich met den Koning der Nederlanden verstaan over de schadevergoeding, die de eigenlijke zwaarigheid uitmaakte en de onderhandeling bezwaarde. Thans zal de Bondsdag gemakkelijker de zaak met den Koning der Nederlanden kunnen verfeinen en er een einde aan maken. Men houdt zich ook alhier ernstig bezig met de Luxemburgs-belgische zaak. (Dit berigt komt niet overeen met een ander, in de Duitse dagbladen voorkomende, volgens hetwelk de hertog van Nassau zich ongenegen toonde, om eenigen afstand te doen. De tijd zal leeren wat hier van zij.)

— Uit Zwitserland heeft men de verzekering ontvangen, dat de Polen van daar zullen verwijderd worden. De maatregelen der naburige Staten, om alle gemeenschap met Zwitserland af te breken, schijnen de Zwitsers eindelijk bewogen te hebben, aan de billijke voorstellingen der naburige Mogendheden gehoor te geven.

WEENEN den 8 Mei.

De pruisische minister van buitenlandsche zaken, de heer Ancillon, keert heden naar Berlijn terug. De heer van Alvensleben blijft, als zijn plaatsvervanger, tot den afloop der conferentien. — Men meent, dat de conferentien den 15 dezer zullen geëindigd zijn, en al de afgevaardigden in deze maand naar hunne haarteden zullen terug keeren. (In een ander berigt uit Weenen van den 7 dezer wordt gezegd: „Het ministerieel congres loopt ten einde. De onderscheidene commissien schijnen hare werkzaamheden geëindigd te hebben, en thans zullen in de hoofdzittingen over de verhandelde punten besluiten worden genomen. Vóór het einde van deze maand zullen de conferentien wel afgelopen zijn, en alsdan eene gedeelte van het verhandelde worden publiek gemaakt. — De heer Ancillon maakt zich tot zijn vertrek gereed; hij heeft zijn afscheidsgehoor bij Z. M. den Keizer reeds gehad.”)

— Ons hof zal aanstaande week Schönbrunn betrekken. De jonge Koning van Hongarije is reeds derwaarts vertrokken. Daarna begeeft het hof zich naar Baden, alwaar de prins van Metternich en het grootste getal onzer diplomatieke personen woningen gehuurd hebben.

— De grieksche gezant, prins Caradja, heeft, in zijne bijzondere audiëntie bij den Keizer, van Z. M. ontvangen een hoogst vriendschappelijken brief aan Koning Otto, en voor zich zelven eene fraaije met het beeldnis des Keizers versierde doos.

— De spaansche zaken worden alhier voor nog lang niet geëindigd beschouwd. Voor eenige dagen is onze gezant aan het spaansche hof, graaf van Brunetti, alhier teruggekomen; en de spaansche gezant aan ons hof, don Campuzano, zal weldra met verlof naar Madrid terug keeren. — Het tusschen Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal gesloten verdrag, nopens de verwijdering van don Carlos en don Miguel van het Schiereiland, is alhier bekend. Het zal te bezien staan, of men daardoor niet aan de bewegings-partij eene grootere concessie (inwilliging) gedaan heeft, dan zij immer heeft kunnen verwachten. (Dat de partij van don Carlos en don Miguel nog lang niet te ondergebracht is, blijkt uit de berigten uit Parijs van den 14 Mei, waarin gezegd wordt, dat aldaar de bepalingen zijn gemaakt tot eene geldleening voor de beide pretendents, en dat een koerier, de heer Tassin, dien dag van Parijs naar Londen is vertrokken, om die bepalingen ter goedkeuring aan een engelsch handelshuis te brengen. Ook hadden de spaansche troepen onder Quesada weder verliezen tegen de Carlsten geleden.) — Velen gelooven hier, dat de invoering van eene vertegenwoordigende constitutie in Spanje tot niets anders zal strekken dan om den burger oorlog te doen voortduren.

WEENEN den 9 Mei.

De 5 pCt. metaalliek zijn heden genoteerd 99½; de 4 pCt. 89½; en de bankactien 1267½—1268.

— Uit Inspruck schrijft men van den 6 Mei, dat het monument ter eere van Andreas Hofer aldaar opgericht, plegtig is onthuld, in tegenwoordigheid van de autoriteiten, van de drie schoonzonen des overledenen, van Jan Hofer en verdere betrekkingen en wapenbroeders van den held, die met hem tegen den aartsdwingeland Napoleon gestreden hebben. — Zijne weduwe en dochters waren er niet bij tegenwoordig, dewijl zulks hare wonden weder zoude geopend hebben. De prins-bischof van Brixen heeft de lijkdienst gevierd, waarbij het réquiem van Mozart is uitgevoerd.

— Uit Bucharst hebben wij berigten, dat de beide nieuw benoemde hospodaren over Silistria naar Konstantinopel zijn vertrokken, om hunne aanstellingen te halen, en tegen het einde van Mei zullen terug zijn, als wanneer er te Jaslij en te Bucharst feesten zullen plaats hebben.

P R A N K R I J K.

PARIS den 14 Mei.

Ons ministerie heeft, naar men zegt, besloten, dat de schatkist de schade zal dragen, die de generaal Aymer, door het beschieten van Lyon, aan die stad heeft toegebracht.

— De Kamer houdt zich bezig met het verleen van krediet aan den minister van oorlog, ten einde het leger op 360,000 man te kunnen beïouden. Eenige leden verklaren zich hier tegen en meenen, dat het leger eer verminderd dan vermeerderd moest worden. De minister van binnenlandsche zaken is van andere gevoelens, en bewijst, dat het doel der republikeinsche partij niet alleen is, om de regering omver te werpen, maar om regeringloosheid daar te stellen, welk doel elk burger moet versoelen, en dat, daar die partij middelen van geweld gebruikte, men dezelve de gewapende magt moest tegenstellen. Hij verzekerde, dat sedert het begin van Februarij door het gansche rijk eene soort van zamenzwering, immers een toelag bestond, welke, in verband met den togt der uitgeweken tegen Savoye moest uitbarsten, en wijd en zijd de zoogenaamde republikeinsche gevoelens moest doen zegevieren; dat men tot den aanslag destijds de werklieden te Lyon had opgezet, doch dat het gouvernement wetende hoezeer deze van verleiding der slagtoffers waren, opzettelijk alle aanleiding tot rustverloren had vermeden en dus het ontwerp had doen mislukken, met het heilrijke gevolg, dat dezelve werklieden, die in Februarij te Lyon zich onder de vanden van den opstand zouden hebben geschaard, later hunne ware vijanden hadden leeren kennen, en zelfs in de jongste onlusten slechts een zeer gering aandeel hadden genomen, zoo als zulks onder anderen bleek uit de omstandigheid, dat van de gekwetsten te Lyon, die in de gasthuizen zijn verpleegd, voor het minst negen tienden vreemdelingen waren. In Februarij in hunne verwachting te leut gesteld, hadden de anarchisten den moed niet opgegeven, maar het eindelijk zoo ver gebracht, dat zij omtrent het midden van April van hunne kans meenden zeker te zijn. Dat het toen geen toevallige twist was, dié tot den opstand aanleiding gaf, was slechts al te duidelijk, daar de proclamatie, waarbij de republiek werd uitgeroepen, te voren gereed lagen, en de insurgenten in minder dan een uur tijds te Lyon eene geduchte magt vormden. Die magt begon den strijd met de werkzaamheden der justitie te storen. Van dat oogenblik moest het gouvernement, en de plaatselijke autoriteiten hadden daartoe hunne instructien, geweld met geweld keeren. De militaire bevelhebber was van den ruitsten last voorzien, om alle middelen tot demping van den opstand aan te wenden, wyl daar het middenpunt was, wyl daar de partij van wanorde en regeringloosheid het hoofd moest worden ingeslagen. Ten koste van eenig bloed en van eigendommen werd die taak volbragt, wyl de bezetting met even veel moed streed, als zij met beleid werd aangevoerd. Wat voorts de aanleidende oorzaak tot die herhaalde wanorde betrof, het was ongerijmd dezelve aan het gouvernement te wijten, dat onder de vrijzinnigste instellingen werd opgericht en daaraan getrouw bleef, maar het was nog veel ongerijmd dezelve, naar den raad der oppositie, door toegeeflijkheid te willen voorkomen. De oorzaak was, zoo als vroeger gezegd werd, zucht naar wanorde, woelgeesterij, die onder het masker van liberale beginselen een klein gedeelte der natie wist te verleiden, en indien men de meer onmiddellijke oorzaak, dat die beginselen ingang vinden, dat dezelve tot dadelijken leiden, wilde nasporen, dan zou die niet bij het bestuur, maar in het misbruik der drukpers, in de genootschappen, in de onberedene taal, die somwijlen in de vergadering der vertegenwoordigers gehoord wordt, moeten gezocht worden. Die gevaarlijke aanleiding zoude wel niet geheel ophouden, doch wanneer het bleek, dat de wetgeving zich met nadruk voor het behoud van orde verklaarde, wanneer men door de onlangs aangenomen bepalingen de associatiën kon tegengaan, wanneer men eindelijk eene voldoende magt had, om geweld met geweld te keeren, dan, maar ook dan alleen, kon men de ingezetenen het genot van vrede en rust waarborgen.

Bij het eind der zitting is het krediet voor het loopende jaar aangevraagd, met eene meerderheid van 231 tegen 111 stemmen, en dat voor het volgende jaar, door de commissie op de helft verminderd, met 196 tegen 142 stemmen, verleend.

— Te Toulouse hebben den 7 dezer, op bevel van het hof der pairs, huisonderzoekingen plaats gehad. Te Lyon zijn de magazijnen van den koopman Maton onderzocht, en hij zelf, op den 10 dezer in hechtenis genomen.

— De *Courrier de Lyon* berigt van den 10 dezer: „In den nacht van Donderdag op Vrijdag is door de politie eene expeditie naar St. Irénée gedaan, en aldaar zijn elf personen gearresteerd, die deel aan den laatsten opstand hebben genomen. Bij de meeste hunner heeft men wapenen gevonden. Na de verhooren, zijn 2 hunner weder ontslagen; doch de 9 anderen zijn in handen der justitie.”

— Onze dagbladen weerspreken zich van tijd tot tijd, even als de Engelsche, nopens de Spaansche en Portugesche zaken. Het vertrek van don Carlos en don Miguel van het Schiereiland schijnt verzonnen te zijn. — Een brief uit Aranjuez, van den 5 dezer, meldt, dat de pruisische gezant te Madrid, de heer Lieberman, die stad heeft verlaten, en naar Berlijn is terug gekeerd, zonder een' zaakgelastigde achter te laten.

N E D E R L A N D E N.

GRAVENHAGE den 15 Mei.

Blijkens eenen staat van de sterkte der bevolking in de kolonien der Maatschappij van Weldadigheid in het begin dezes jaars, beliep de bevolking in de drie vrije kolonien 2479 zielen; in den Ommereschans, 1290 zielen; te Veenhuizen, in het 1ste gesticht, 1544 zielen; het 2de gesticht, 1472 zielen; en het 3de gesticht 1419 zielen; te Wateren 84 zielen, en 34 ambtenaren ter algemeene directie, met derzelver huisgezinnen; gezamenlijk getal 8322 zielen. Gedurende de maand Maart zijn in de kolonien opgenomen 116 zielen, overgenomen 207, van de desertie teruggekeerd 1, geboren 10; te zamen 328; en van den anderen kant ontslagen 87, overgeplaatst 207, weggelopen 9, gestorven 18; te zamen 321; zoodat de bevolking der kolonien gedurende gemelde maand met zeven zielen is vermeerderd. Op 1 Aprilj. bevonden zich in de kolonien en werkplaatsen 101 paarden, 1107 koeijen, 349 stuks jong vee, 62 kaiveren, en 2550 schapen.

Volgens de Java'sche Couranten tot den 16 Januarij had de kapitein ter zee *Wardenburg*, kommandant en directeur van Zr. Ms. zeemagt in Oost-Indië, den 15 dier maand het kommandement over het Nederlandsch eskader aldaar overgegeven aan den Schout bij Nacht J. H. *Burken*, waartoe door Z. M. den Koning bevestigd.

In den nacht tusschen den 8 en 9 Januarij ontstond te Tjanjor, in de Preanger-Regentschappen, een felle brand, waardoor een aanzienlijk gedeelte der hoofdwegery aldaar eene prooi der vlammen is geworden. Een aantal welgestelde inlandische handelaren en anderen hebben daarbij al het hunne verloren. De zegen van den kapitein der Chinezen te Buitenzorg, die op dat tijdstip te Tjanjor aanwezig was, heeft zich loffelijk onderscheiden in de eerste verzorging van de noodlijdenden, door het beschikbaar stellen, namens zijn vader, van eene hoeveelheid padië, tot voeding van die ongelukkigen.

NIEUWE DIEP den 13 Mei.

Gisteren heeft Zr. Ms. schip *de Zeeuw* het Nieuwe Diep verlaten, en ligt thans geheel voor de reis gereed op de reede; tegen den 20 Mei zal de jonge prins *Hendrik* aan boord komen; ook Z. K. H. prins *Frederik* zal het schip in oogenfchouw nemen, en hoogst waarschijnlijk zal *de Zeeuw*, na afloop dier inspectie, met den eersten goeden wind vertrekken.

BREDA den 17 Mei.

In de gemeente Sprang (provincie Noord-Brabant) heeft den 15 dezer, de volgende droevige gebeurtenis plaats gehad:

De vrouw van een landman begeeft zich naar het veld om haren man kolijf te brengen, hare twee hulpeloze kinderen, waarvan het eene nog in de wieg lag, achterlatende. Bij hare terugkomst hadden de varkens beide kinderen op eene schrikkelijke wijze mishandeld. Het oudste, 2½ jaar oud, is het gezicht geheel misvormd, doch er is hoop om hetzelfde nog in het leven te behouden. Het jongere, hoezeer alinder beschadigd, zijn de ooren en de vingers van het linker handje geheel afgevoren, en afgezet moeten worden.

Mogt deze betreurenswaardige gebeurtenis, onvoorzigtige ouders tot eene waarschuwende stem vertrekken, ten einde die maatregelen van voorzorg daar te stellen, die de veiligheid van de dierbaarste landen bij noodzakelijke afwezigheid verzekeren.

UTRECHT den 18 Mei.

De *Emancipation*, die steeds zijnen haat tegen het Huis van Oranje en tegen de Hollanders aan den dag legt, zegt in zijn no. van 17 Mei een brief uit Holland te hebben ontvangen, volgens welken de inlanders van Sumatra tegen het bestuur (*domination*, zegt de *Emancipation*) van Batavia zijn opgestaan, een inlander tot Koning hebben gekozen, en de Hollanders hebben verjaagd. — Het spreekt, dat de Belg gaarne zag, dat Sumatra en Java voor Holland verloren gingen, vooral, om dat de Groot-admiraal der Belgische vloot, Mr. *Sijlvanus*, geen kans ziet, om die eilanden voor België te veroveren.

— Belgische berigten van den 16 en 17 Mei:

„Eene deputatie der steenkolen-mijnen van Sart-Longchamp, Bracquenies, la Louvière en van verscheidene andere gemeenten is te Brussel aangekomen, om klagen te doen over den elledigen toestand van den handel.

„Een verzoekschrift der fabrikkanten te Gent, behelzende klagen over den voortdurenden teruggang der belgische industrie, en verzoek, om dezelve boven vreemde voortbrengfels te begunstigen, is den 14 Mei in de belgische Kamers ontvangen. Het beruchte lid *Dumortier* meende, dat men geen acht op die klagen moest slaan, als ongegrond zijnde; de leden *Della Faille*, *d'Huudeghem*, enz. daarentegen beweerden, dat men wel degelijk daarop moest acht slaan, dewijl de katoen-fabrieken in West-Vlaanderen wezenlijk kwijnden en de werklieden moeite hadden, om een daggeld van 50 cents te verdienen.

„In de zitting van den 15 Mei heeft het lid *Dumortier* voorgesteld, om bij den eed der provinciale raden, tevens de afzwering te voegen van de Nassau's. — Het lid *Fleussu* vond dit in de provinciale wet onnoodig; doch *Dumortier* beweerde het tevens, om daardoor alle Orangisten uit het bewind te weren, en de Nassau's voor eeuwig uit te sluiten. (De poolische opstandelingen sloten te Warschau Keizer *Nicolaas* en zijn geslacht ook voor eeuwig uit. Die eeuwigheid heeft intusschen kort geduurd, terwijl de instellers van die uitsluiting, als ballingen, van het eene land naar het andere worden verdreven. Mogt dit lot ook eenen *Dumortier* en consorten te beurt vallen.) — Dit lid zeide: „Elk die een vaderlandsch hart rood draagt, kan zich tegen mijn voorstel niet verzetten.” — De heer *Fleussu* hernam: „Ik draag een vaderlandsch hart zoo goed als *Dumortier* en evenwel verzet ik er mij tegen, dewijl het nutteloos is.” — De leden *d'Hoffschmidt*, *Rodenbach* en *Fallon* verklaarden zich voor het voorstel, hetwelk werd aangenomen. — Vervolgens werd door *Lebeau*, namens het gouvernement *Leopold*, twee ontwerpen van wet voorgedragen, welke, volgens den *Emancipation*, met talrijke *murmures* van goedkeuring werden ontvangen. De een betrekkelijk de beteugeling der Orangisten, en het andere ter beteugeling van plaatselijke onlusten.

„Voor eenige dagen kwam bij den Notaris van Deyn, te Ninove, een koopman in potlooden, die, terwijl hij geld voor zijne verkochte waren ontving, de kamers opnam. Hij vertrok naar Brussel en kwam den volgende dag met drie zijner makkers terug, om bij den notaris in te breken. Mevr. van Deyn hoorde des nachts aan de luiken breken, en waarschuwde haren man, die, met een geweer gewapend, boven het venster opent en de vier roovers zoodanig ontvangt, dat zij de vlucht namen. Men heeft hen achterhaald en in hechtenis genomen; allen waren het reizende kooplieden, waarvan er twee slechts den ouderdom van 16 en een dien van 20 jaren heeft. De aanvoerder der bende was een jongen van 16 jaren.”

M E N G E L W E R K.

HET HANDELSBLAD.

Dit blad heeft dezer dagen een artikel uit het belgische dagblad *le Messenger de Gand* overgenomen, waarin gezegd wordt, dat de heer van Reede, (door ons gouvernement naar Biberich gezonden om den hertog van Nassau tot den afstand van een gedeelte van het Luxemburgsche te bewegen,) slechts derwaarts is gezonden, om het protest van dien hertog te ontvangen, waarop de beslissing van den Duitschen Rijksdag zal gegrond zijn, krachtens welke de teruggave van geheel Luxemburg aan deszelfs wettigen Souverein zal worden bevolen. Het *Handelsblad* heeft dat artikel overgenomen zonder eenige aanmerkingen daarbij te maken. Het *Journal de la Haye* wijst de redactie op de volgende wijze te regt:

„Gelijk het elken burger, die zijne plichten kent, betaamt, eerbiedigen wij het geheim, hetwelk voor alsnog de kennis van den tegenwoordigen staat der onderhandelingen tusschen het Nederlandsche Gouvernement en den Hertog van Nassau bedekt houdt; maar vermits dezelfde bescheidenheid ons, met betrekking tot het verledene, niet is

opgelegd, aangezien de openhartigheid van het Kabinet van 's Gravenhage een iegelijk in staat heeft gesteld daarvan kennis te dragen, zoo hij zich maar de moeite geven wil de aan de Staten-Generaal medegedeelde staatkundige stukken te lezen, zoo verklaren wij op de meest stellige wijze, dat de beweringen van den *Messenger de Gand* geheel en al strijdig zijn met de waarheid, en dat de zending van den heer van Reede zeer stellig ten voegmerk heeft om bij den Hertog van Nassau aan te dringen, dat deze bewillige in den afstand van het Waalsche gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg, tegen billijke voorwaarden aan Z. H. voorgesteld.

„Wij durven verder verklaren, want wij zijn er innig van overtuigd, dat, zoodra het oogenblik zal gekomen zijn, waarop het Kabinet van 's Gravenhage zich in staat zal zien om, zonder de welvoegelijkheid te kwetsen en zonder den loop der onderhandelingen te benadeelen, de tot deze zaak betrekkelijke stukken opebaar te maken, de geheele wereld zal overtuigd worden, dat het oorspronkelijke doel der zending van den heer van Reede door ons Gouvernement geen oogenblik nit het oog is verloren, dat hetzelfde ter bereiking daarvan alles in het werk heeft gesteld, wat het welbegrepen belang van Holland maar eenigzins veroorloofde en dat, zoo ongelukkiglijk deszelfs pogingen niet met eenen uitlag bekroond wierden, de Koning der Nederlanden voor het minst van alle verantwoordelijkheid jegens de Natie en Europa ontheven zal zijn.

„Tot op dat oogenblik verzoeken wij onze medeburgers, om zich zorgvuldig voor alle vooringenomenheid te hoeden, die ten aanzien dezer zaak, uit valschheid, door de kwaadwilligheid onzer vijanden, met voordacht verspreide geruchten zoude kunnen geboren en door de ligtgeloovigheid van onvoorzigtige vrienden zonder nadenken aangenomen worden.

„Even als wij overtuigd zijn, dat het *Handelsblad*, door de bekendmaking van het artikel uit den *Messenger de Gand*, zonder eenige aanmerking daarbij te voegen, geenszins beoogd heeft, om het vertrouwen der Natie in de stappen door het Gouvernement gedaan, om aan haar eenen spoedigen en eerlijken vrede te bezorgen, aan het wankelen te brengen, even zoo durven wij hopen, dat dit blad, in het belang der gemeene zaak, akte zal nemen, mitgaders in zijne kolommen melding zal maken van de logenstraking, die wij niet aarzelen bij deze aan den *Messenger de Gand* te rigten, terwijl wij het oordeel over de waarde derzelfde gerustelijk aan den tijd overlaten.”

De redactie van het *Handelsblad* neemt die aanmerking over, en verklaart, dat het, door het plaatsen van dat artikel, „nimmer eenig ander oogmerk heeft gehad, dan om van dat Belgisch-Orangistisch blad „den vijandigen geest jegens onzen Koning en onze Regering te doen „kennen.”

Wij zouden ons met de zaak tusschen het *Handelsblad* en het *Journal de la Haye* niet inlaten, zoo het eerstgemelde blad de *Utrechtische Courant* er niet bij aanhaalde, op eene wijze, die den geest van hetzelfde kenmerkt. — Dat de *Messenger de Gand* onzen Koning en onze Regering zoo vijandig is, gelijk het *Handelsblad* geliefte te zeggen, kunnen wij niet gelooven, en blijkt zelfs niet geheel uit het aangehaalde artikel uit dat blad, waarin wij lezen: „Koning WILLEM weet dat boosheid en overweldiging slechts tijdelijk verwinnen, dat rede en gerechtigheid nimmer hare regten verliezen, enz.”

Dat hetzelfde het Huis van Oranje terug wenschte, kan toch wel niet als eene vijandschap beschouwd worden? De redactie van het *Handelsblad* weet immers bij ondervinding, dat als men wat goeds is kwijt geraakt, al is het dan ook door eigene schuld, (gelijk de Belgen door eigene schuld het geliefde Huis van Oranje hebben verloren) men hierover wel berouw mag gevoelen, en pogingen aanwenden, om hetzelfde terug te bekomen? — Dat belgische blad poogt, even als de redactie van het *Handelsblad* eens deed, het goede terug te hebben; doch hoe kan het vijandschap aan den dag leggen jegens iets, dat het terug wenschte? Het *Handelsblad* zegt dit intusschen. — De schrijver van de *Utrechtische Courant* is geen vriend van de Belgen, dit heeft hij dikwijls genoeg doen zien; hij is niet tegen hen als gewezen broeders, maar uit hoofde van hun snood en ondankebaar gedrag jegens onzen geliefden Koning. Dat zij berouw over dit gedrag gevoelen, en zich bekeeren, is hem aangenaam, en dit kan hij geen vijandschap noemen. — De *Messenger* wenschte het goede terug. De redactie van het *Handelsblad* deed zulks ook eens in hare bijzondere zaak, en evenwel neemt zij het van een ander ten hoogste kwalijk, en zegt: „dat de *Messenger de Gand* en de overige bladen van dien stempel door alle welgezinde Nederlanders worden veracht.” — En hier haalt hij ons op deze wijze in eene nota aan: „Te meer heeft het dus ook „moeten bevreemding verwekken, dat de *Utrechtische Courant* nog „zeer onlangs die bladen noemde: „Dagbladen die waarheid en orde „voorstaan.”

De lezer, die niet weet, uit welk artikel het *Handelsblad* die woorden genomen heeft, en hoedanig hij den zin verdraait, kan niet anders dan een verkeerd denkbeeld vormen, waarom wij, hetzelfde artikel hier herhalen:

„Het schijnt, dat de *Emancipation* groot belang stelt in het in hechtenis nemen van den uitgever van den *Etendard* te Rotterdam, alzo de schrijver er zich regt boos over maakt, zich ten schandelijkste jegens onzen Koning uitlaat, en, in zijne verbolgenheid zoo ver gaat, dat hij vergeet, dat zijn revolutionnair gouvernement zich op dezen oogenblikke nog bezig houdt, om niet één uitgever, of dagbladschrijver, maar eene menigte te vervolgen en te verbannen, niet om dat deze logen er oproer predikten, gelijk de *Etendard*, maar, om dat zij de waarheid en de orde voorstonden, tegen den zin van *Leopold* en de zijnen.”

Dit artikel schijnt de redactie van het *Handelsblad* zich sterk aan te trekken en in geen deele te bevallen. Waarom? — Wij zullen den onbevooroordeelden lezer er over laten beslissen, zonder verdere aanmerkingen te maken.

POSTERIJEN IN ENGELAND EN FRANKRIJK.

Ter gelegenheid der nieuwe organisatie van de postgemeenschap tusschen Engeland en Frankrijk, deelt een der meest geachte franche dagbladen het volgende overzicht mede, waarbij door ons eenige nadere opmerkingen gevoegd zijn, betreffende den oorsprong der Posterijen in beide die rijken.

Keizer *Augustus* wordt algemeen gehouden voor den eersten oprigter der posterijen in Europa; naar men verzekert bestaan dezelve sedert onheugelijken tijd in Japan en China, en vonden de Spanjaarden bij hunne komst te Casco en Lima de posterijen aldaar in volle werking; maar de eerste der Keizers stelde alleen posterijen in, om met veiligheid en spoed de gouvernementsoorders naar de verschillende punten van het Romeinsche rijk over te brengen. In de middeleeuwen maakten de Pausen en na de wedergeboorte der letteren *Karel de Groot*, van dezelve tot hetzelfde einde gebruik. *Lodewijk XI.* gaf aan dezelve bij zijne ordonnantie van 1464 een weinig meer uitgebreidheid; eerst onder *Karel VIII.* werden dezelve ten dienste van den koophandel en de particulieren aangewend.

Van Frankrijk ging dit stelsel weldra tot de andere gedeelten van Europa over; *Ferdinand* en *Isabella* voerden, na de belegering van

Grenada, in hünne Staten, die posterijendienst in, en het schijnt dat *Eduard IV.*, in weerwil der dwarsdrijvingen van den kant der baronnen, zich haastte, dezelve in het werk te stellen, hoewel de engelsche geschiedschrijvers alleen melding maken van het ambt van *post-master general* in het jaar 1581.

Van het eerste tijdvak dezer instellingen, zoowel in Frankrijk als in Engeland, is zeer weinig bekend; want eerst in het midden der 17de eeuw werden de posterijen in de beide landen met eenigeregelmatigheid bestierd. In de maand Mei van het jaar 1630 werden er postmeesters en postboden aangesteld, beide erfelijke ambren, waarvan de verkoop de eerste en eenigste opbrengst van dit deel des koninklijken domeins, gedurende 42 jaren, was. *Louvois* liet in April 1676 deze ambten terug geven, en vereenigde in eene enkele administratie de verschillende departementen, die de brievenporten ten hunnen voordeele invorderden. De heer *Lazare Petit* gaf de verlangde terugbetaling, en *Lodewyk XIV.* verleende hem de pacht der posterijen tegen overblijfsel van 1,220,000 livres. Sedert werd de pacht allengskens verhoogd, tot dat dezelve na de omwenteling jaarlijks 12,000,000 francs aan het gouvernement opbragt.

In 1660 stelde het engelsche Parlement de dienst der posterijen in; in de archiven van het Hooogerhuis vindt men, dat de posterijen in 1664, 525,000 francs. (*f* 252,000); in het jaar 1723, 504,000 francs. (*f* 2,419,200) opbragten. In 1793 liegen de inkomsten tot 15 175 000 francs (*f* 7,284,600), sedert welk tijdstip dit bedrag nog aanhoudend is toegenomen; zoodat men, te beginnen van het midden der 17de eeuw, dezen tak van nijverheid als een gedeelte der opbrengende belastingen van Engeland en Frankrijk kan beschouwen. De *kleine post*, die in de beide hoofdsteden zoo groote diensten bewijst, werd voor Parijs, in 1759, door toedoen van den Raad *Chambers* ingesteld; niettegenstaande dezelve reeds in 1683 te Londen, onder den naam van *two-penny-post* in werking was. De *kleine post* werd te Londen niet, even als te Parijs, door postboden te paard waargenomen, maar de omnibuswagens vervoeren de bodeu, welke met het rodbrengen der brieven in de kwartieren, van het centrum der stad verwijderd, belast zijn, naar de voorsteden.

Werpen wij nu eenen blik op den tegenwoordigen stand van deze beide instellingen; dit onderzoek zal ons tot belangrijke resultaten brengen. Wij zullen ons niet met het uitvoerig verslag van derzelver administratieve werkzaamheden bezig houden, alleen zullen wij opmerken, dat alles er met eene wonderbare snelheid verrigt wordt, zoodat men in minder dan drie uren 4,000 dépêches opent, 30 tot 36,000 brieven bevattende, die dadelijk nagezien, getarifeerd, gestempeld en besteld worden. Voor deze verschillende bewerkingen kan men voor elken brief slechts ééne seconde berekenen. Evenwel, hetzij dat het onderhoud der wegen of het soort van paarden, hetzij dat de bouw der postkarren in Engeland meer volmaakt zijn dan in Frankrijk, hetzij ook dat het nationaal karakter de ambtenaren meer geschikt maakt, om de verschillende werkzaamheden, die de posterijen vereischen, met spoed te verrigten, hetzij eindelijk dat de verdeeling van het werk daar beter begrepen zij, blijft het eene waarheid, dat de posterijen-dienst in Engeland veel spoediger in zijn werk gaat dan in Frankrijk en met een veel minder talrijk personeel werkzaam is: zoo doorloopen de brievenmalen van Engeland zes mijlen in één uur, terwijl zij in Frankrijk in zesenvoertig minuten tijds éénen postafstand afrijdt. Zoo bestaat te Londen de centrale administratie uit 5 hoogere en 260 mindere ambtenaren; in Parijs daarentegen uit 3 hoogere en 519 mindere ambtenaren. Dit verschil is daarom te meer opmerkingwaardig, daar aan de administratie in genoemde steden de werkzaamheden genoegzaam dezelfde zijn, en in alle opzichten de zetel van het centraal bestuur te Parijs veel beter geschikt is tot de uitvoering der brievenpost dan het nu onlangs te Londen opgebouwd lokaal op de plaats van het oude klooster St. Martin. Zie hier hoedanig de gemiddelde dagelijkse beweging de centrale post-administratie te Londen en te Parijs is:

	PARIJS.	LONDEN.
Brieven komende uit het Binnenland. . .	32,000	35,000
Brieven van de <i>kleine post</i>	15,000	40,000
Verzending van Brieven voor het Binnenland of den Vreemdeeling.	70,000	45,000
Dagbladen.	85,000	90,000

Dagelijkse beweging. 202,000 210,000

Zoo wij nu het geheel der beide administratie in aanmerking nemen, zullen wij nog bevindeu, dat die van Engeland eene groote deugd boven de franche administratie heeft; dat is te zeggen, dat zij met een kleiner getal ambtenaren werkt en meer gunstige financiële uitkomsten oplevert. Maar hier moet men doen opmerken, dat Frankrijk eene oppervlakte heeft van 10,086 vierkante geografische mijlen en eene gemiddelde bevolking van 3,038 zielen per vierkante mijl; terwijl het vereenigd koninkrijk 5,544 vierkante mijlen in oppervlakte heeft, en eene bevolking van 3,720 zielen per mijl telt. De dienst der franche posten omvat dus eene dubbele uitgestrektheid van die, welke de engelsche posten te doorloopen hebben en over deze uitgestrektheid is buiten dien de bevolking een vijfde gedeelte minder. Men moet daarbij in gedachte houden, dat de dienst der landelijke gemeenten in Engeland niet dagelijksch is, terwijl in Frankrijk het kleinste vlek elken dag brieven en dagbladen verzenden kan.

Deze opmerkingen zijn van het hoogste belang en moeten gedeeltelijk het verschil verklaren, dat er tuschen het personeel der beide administratie bestaat; in het vereenigd koninkrijk, namelijk, telt hetzelfde 1,710 beambten en hun traktement bedraagt L. st. 107,932 (*f* 1,295,184) dus gemiddeld *f* 700 per hoofd. Het personeel der franche post-administratie bestond, in 1831, uit 3,450 beambten, wier algemeen traktement 4,143,000 fr. (*f* 1,988,640) of gemiddeld per hoofd *f* 575 bedroeg. Maar het is niet alleen een verschil van *f* 125 dat tuschen de traktementen der beambten van beide administratie bestaat, zoo ten minste de beginselen geheel en al vergelijkbaar zijn, had men bij het traktement der engelsche administratie moeten voegen:

10. Het montaat der gefunde opgeldeen voor brieven welke, na het uur der frankeringen, hiertoe worden aangeboden, een opgeld, hetwelk niet wordt overgestert in de schatkamer (exchequer); —

20. Het montaat van een deel van den prijs der plaatsen in de postkarretjes en de pakerboorten van de administratie, tot schadeloosstelling aan haar afgestaan; —

30. Het montaat der vrijdommen, aan al de beambten toegestaan, enz. hetgeen te zamen genomen, ten minste het traktement der beambten van de posten van Groot-Brittannië verdubbelen moet.

BURGERLIJKE STAND.

Bij DEN BURGERLIJKE STAND te Utrecht zijn van den 11 tot den 18 Mei 1834 ingelichreven:

Gehuwden 10 Paar, Geborenen 33, Overledenen 16.

ADVERTENTIE.

(1041) ** Getrouwd:

G. A. DE WIT

Utrecht
16 Mei 1834.

en
E. G. VAN EXTER.

Dienende deze ook tot algemeene kennisgeving.

(1042) ** Heden overleed Vrouwe PETRONELLA PHILIPPA VAN IDSINGA, veelgeliefde Echtgenoot van M. C. OOSTER. Goudstein, bij Maarsfen, den 13 Mei 1834.

(1043) ** Het behaagde den Almachtigen God, ons dierbaar jongste Zoonje ANTHONI, heden morgen uit onze liefde armen te rukken, en in Zijne eeuwige Heerlijkheid tot zich te nemen.

Zelfst J. E. KIST, Predikant.
16 Mei 1834. A. W. T. HOOFT.

Strekken de algemeene mededeeling ook tot bijzondere communicatie.

(1044) ** Heden overleed, tot mijne innige smart, na eene allerge-lukkigste echtvereeniging van slechts elf maanden, mijne hartelijk ge-liefde Echtgenoot MAGDALENA CLASINA FOCK, in den jeugdigen leeftijd van ruim twee en twintig jaren, mij nalatende een Kindje, in welks geboorte wij ons op den 27 April ll. mogen verheugen.

S. A. VAN HOEK.

Dordrecht den 12 Mei 1834.

(1045) ** De Ondergeteekende het voornemen hebbende eerlang naar de Kaap de Goede Hoop te vertrekken, noodigt een ieder die iets van hem te vorderen heeft uit, om daarvan vóór den 25sten dezer maand, aan hem opgaaf te doen, ten huize van den Heer B. R. CLEMENT, Bezenbrug, Oude Gracht.

Utrecht den 15 Mei 1834.

P. E. FAURE.

(1046) ** De Gekwalificeerde Collecteur W. A. HAANEBRINK, te Utrecht, adverteert, dat ten zijnen Kantore Heele en Gedeelten van Loten zijn te bekomen voor de 162ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, waarvan de Eerste Klasse op Maandag den 26sten Mei 1834, begint te trekken.

(1047) ** Men zal op Zaterdag den 14 Junij 1834, des namiddags ten 5 ure, in het Lokaal der Verkoopingen, te Utrecht, achter Sint Pieter, in het openbaar veilen en verkoopen, de navolgende ONROE-RENDE GOEDEREN, staande en gelegen binnen de stad Utrecht en in de voorstad Wittevrouwen.

No. 1. Eene hechte, sterke en wel doortimmerde Huizinge, Erf, Grond en Tuin, mitsgaders Kelders en Kluizen, aan de Gracht uitkomende, te Utrecht, aan de Nieuwe Gracht, nabij de Heerenstraat, Wijk A, No. 891, hebbende eenen uitgang op de Nieuwe Kamp.

Deze Huizinge is voorzien van zes zoo Beneden- als Boven-kamers, allen behangen en met stookplaatsen, en twee geplafonneerd, Keuken, Kelders, Zolder en Tuin.

Verhuurd tot 1 Mei 1835, om *f* 538 in het jaar.

No. 2. Eene doortimmerde en veel vernieuwde Huizinge, Erf en Grond, Kelder en Kluiz, Grachtwaarts uitkomende, staande te Utrecht, aan de Westzijde van den Slot Maartens- of Pansdam, Wijk F, No. 326.

Hebbende dit Huis twee Benedenkamers, behangen, met stookplaatsen, geplafonneerd en onderling communicerende, twee kleine Kamertjes, Kelder-Keuken, Keuken en Kelders. — Voorts boven drie Kamers, behangen en met schoorsteenen, een Kabinetje, Meidenkamer, Zolder en Vliering.

Verhuurd tot 1 November 1837, om *f* 425 in het jaar.

No. 3. Een Winkelhuis, Erf, Grond, Tuintje, Kelders en Kluiz, aan de Gracht uitkomende, te Utrecht, aan de Oude Gracht, tuschen de Wees- en Romerburgerbruggen, in het levendigste gedeelte der stad, Wijk A, No. 14.

Voorzien van een ruim Voorhuis, twee Vertrekken achter hetzelfde, eene Achterkamer, Keuken en Kelders, eene Boven-Voorkamer en dito Achterkamer en Zolder.

Verhuurd tot 1 November 1838, om *f* 270 in het jaar.

No. 4. Een Huis, Erf en Grond, te Utrecht, in de Romerburgerstraat, nabij de Oude Gracht, Wijk A, No. 533.

Verhuurd tot 1 November 1834, om *f* 160 's jaars.

No. 5. Eene Warmoeziers-Hofstede, bestaande in een Huis, geteekend Wijk I, No. 74, met 46 roeden, 36 ellen best Warmoeziersland, in de voorstad Wittevrouwen, over de Roomsche-Katholieke Kerk, aan de Oude Kerksteeg.

Verhuurd tot 22 Februarij en 1 Mei 1835, om *f* 73 's jaars.

No. 6. Een Warmoeziershof, groot 12 roeden, 70 ellen, gelegen als voren, aan den Biltchen Straatweg.

Verhuurd tot 22 Februarij 1835, om *f* 35 's jaars.

Breeder bij Biljetten, en ten overstaan van JACOB HENDRIK VAN SCHERMBEEK, openbaar Notaris te Utrecht, hiertoe gecommiteerd door de Regbank van Eerste Aanleg te Utrecht, bij vonnis dd. 21 April ll., behoorlijk geregistreerd; ten Kantore van welken Notaris nader onderrigt is te bekomen.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHER MARKT,

OP DEN 17 MEI 1834.

Witte Tarwe van *f* 5,75 tot *f* 6,80; Roode Tarwe van *f* 5,50 tot *f* 6,50; Rogge van *f* 4,20 tot *f* 4,60; Garst van *f* 2,50 tot *f* 2,80; Boekweit van *f* 4,40 tot *f* 4,75; Haver van *f* 2,00 tot *f* 2,50 de mudde; Boter van *f* 0,50 tot *f* 0,70 het pond; Kaas van *f* 32,00 tot *f* 37,50 de 100 ponden; Aardappelen van *f* 0,95 tot *f* 1,10 de mudde; Rundvleesch van *f* 0,42 tot *f* 0,53; Kalfsvleesch van *f* 0,50 tot *f* 0,60; Schapen- of Lamsvleesch *f* 0,37; Varkensvleesch *f* 0,34 het pond.

GOUDEN EN ZILVEREN SPECIEN.

Gouden Specien: Oude Gerande Dukaten *f* 5,60 à 70; Wigige Guinjes *f* 12,40 à 60; dito Eng. Souvereinen *f* 12,05 à 12,15; dito Pistolen *f* 9,95 à 10,05; dito Louis d'Or *f* 11,15 à 11,95; 20 Fr. stukken *f* 9,65 à 9,75; Goud in Baren 14½ à 14¾ pCt.

Zilveren Specien per N. P. Eijn: Baren van 900 à 850 d; *f* 105,30 à 80; dito van 800 à 600 d: 105 à 80; Piast. per stuk *f* 2,60 à 2,65; 5 Fr. stukken *f* 2,35 à 2,37½; Fransche Kroonen *f* 2,73 à 2,76; Brabandsche dito *f* 2,68 à 2,70; Pruisische Daalders *f* 1,75 à 1,77½.

De PRIJS DER BOTER TE SNEEK, den 13 Mei 1834, *f* 23.

„ „ GROVE KAAS „ „ „ 11 à 12.

SCHIEDAM den 15 Mei.

JENEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fuist, *f* 18,75.

Amsterd. Proef, het „ „ „ 21,50.

Zonder de Belasting.

(1048) * * De Ondergeteekende, Agent van de NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, voor de stad Utrecht en omstreken, ingevolge Z. M. Bepalt van den 19 Junij 1833, gevestigd te Tiel, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat hij dagelijks vacceert tot inschrijving van Posten ter verzekering tegen BRANDSCHADE, op alle Gebouwen, Meubelen, Kruipmansgoederen, Werktuigen, Landvruchten, Levensmiddelen, Boschen, Schepen, enz., tegen geringe vaste jaarlijkse Premie, en zonder betaling van Inleggelden of Administratie-kosten. — De dadelijke waarborg en zekerheid, alsmede de aanmerkelijke voordeelen, die in het bijzonder deze Insigting verder aanbiedt, zijn te lezen in de bij hem kosteloos verkrijgbare Statuten en Premie-Lijsten.

Utrecht den 1 Mei 1834.

E. L. GLINDERMAN.

(1049) * * Die iets te vorderen heeft of verschuldigd is aan den Boedel van ARIE JANSEN WASSING, overleden te Leusden, nabij Amersfoort, gelieve daarvan opgave of betaling te doen bij den Executeur HENDRIK VOSKUIL, Landbouwer te Leusden, of bij den Heer A. F. BLANCHE en ZON, Boekhandelaar te Utrecht.

(1050) * * Alle die genen, welke iets metten te pretenderen hebben van, of verschuldigd zijn aan, of Goederen, Gelden of Papieren onder zich berustende mogten hebben, behoorende tot de Nalatenschappen van wijlen den Wel Edel Geboren Heer A. BRABER en zijne vooroverledene Echtgenoot, Vrouwe G. W. C. WICHERS, gewoonde hebbende onder de gemeente van Vreeswijk, worden verzocht, vóór of op den 1 Augustus 1834, daarvan aangifte, betaling of afgifte te doen, ten Kantore van den Notaris W. F. L. LAPIDOTH, te sinderende te IJsselstein.

(1051) VERKOOPING VAN ORANJEBOOMEN EN ANDERE GEWASSEN.

* * A. DE GROOT, Bloemist te Jutphaas, zal op Donderdag den 29 Mei 1834, des morgens ten 10 ure, aan het STADS-VEENDUHS, op de Marielaats te Utrecht, ten overstaan van den Griffier van het Vrederegter, 2de kanton Utrecht, publiek doen verkoopen: Ongeveer 150 zeer schoone Oranjeboomen, in bloem en met vruchten, alsmede eene hoeveelheid Oleander's, Erica's, Pelargoniums, Maandrozen, Gardinea's, enz. Zullende alles daags te voren van 10 tot 3 ure te bezichtigen zijn.

(1052) * * Op Dingsdag den 27 Mei 1834 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, zal men aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, ten overstaan van één der binnen Utrecht residierende Notarissen, publiek verkoopen:

Velerhande MEUBELN, bestaande in Mishogghouten en andere Kabinetten, Secretaires, Chiffonnières, Bureaux, Ledekanten, Tombeaux met derzelver behangfels, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, staande Horloges en Pendules, Forte-Piano's, Bedden, Dekens, Kustens, Matrasen, Tapijten, Gordijnen, Bed- en Tafellinnen, Mans- en Vrouwen Kleederen, Juweelen, Goud en Zilver, Porcelein, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzerwerk, Mangels en Parsen. Alles daags voor de verkoop te zien.

Wordende de Goederen ter verkoop van heden tot Woensdag den 21 Mei 1834 aan voornoemd Kantoor aangenomen.

(1053) * * Op Zaterdag den 31 Mei 1834, des namiddags ten vijf ure, zal aan het Bureau van Publieke Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, Wijk F, No. 363, publiek worden geveild en aan de genoegebiedenden verkocht:

No. 1. Een kapitaal weldoortimmerd HUIS, ERF en GROND, met KELLER en KLUIS, mitsgaders eenen TUIN daar achter, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Nieuwe Gracht, bij de Bregittenstraat, Wijk A, No. 901.

Zijnde het Huis voorzien van drie fraaije Benedenkamers, allen behangen en met stookplaatsen, een Keuken met Fournuis, Aanregt, Put- en Regenwaterspomp, vele Kasten en verdere gemakken, drie Bovenkamers, allen behangen en twee met stookplaatsen, Domestiekenkamer, ruime Zolder over het geheele Huis, Wijn- en Provieskelders, aan de Gracht uitkomende.

No. 2. Een wel ter nering staande HUIS, ERF, GROND en PLAATS, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Marielaats, Wijk D, No. 532.

Welk Huis is voorzien van een Voofhuis, eene Binnen- en Achter-Ophamer, beide behangen en met stookplaatsen, een Kelder, Keuken met schoorsteen, Fournuis, Put- en Regenwaterspomp, eene Plaats, waarop een Kast en diverse gemakken, boven vier Kamers, waarvan twee behangen en met stookplaatsen, voorts Zolder en Vliering over het geheele Huis.

Breder bij biljetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van HENDRIK VAN OMMEREN, openbaar Notaris, residierende te Utrecht, alwaar acht dagen voor den verkoopdag de bewijzen van eigendom en veilconditien in gereedheid zullen liggen; terwijl de percelen twee dagen voor den verkoopdag van des morgens 10 tot des namiddags ten 3 ure kunnen worden bezigtigd.

(1054) * * Men zal op Zaterdag den 7 Junij 1834, des avonds ten 6 ure, ten Huize van Dirk de Kruiff, Kastelein in het Staten Wapen, te Breukelen, publiek verkoopen:

No. 1. Een zeer vermakkelijk BUITENVERBLIJF, genaamd KLEIN BOOMRTK, met deszelfs Heerenhuizinge, Tuinmanshuis en verder Getimmerten, benevens ruim 4 bunders zoo Moesland als Boomgaard-, Bosch- en Weiland, staande en gelegen in de gemeente van Breukelen St. Pieters, aan de rivier de Vecht en het Zandpad, bij Breukelen.

No. 2. Een welbetimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen in de gemeente van Nederhorst den Berg, aan den Hinderdam, en geschikt tot vier Woningen. Alles breder bij Biljetten.

De bewijzen van Eigendom en Memorie van Lasten en Veilconditien zullen vier dagen, vóór- en op den verkoopdag, ter lezing voorliggen ten Kantore van de Notarissen STEVENS te Utrecht, en VOIGT te Breukelen, en de percelen te zien zijn voor de gegadigden, alle Vrijdagen en Zaturdagen voor en op den verkoopdag, van des morgens 9 tot des namiddags 5 ure, mits voorzien zijnde van een toegang-billet van een der voorn. Notarissen.

(1055) BEKENDMAKING.

* * In de maand Augustus 1834, de preciese dag nader te bepalen, zal ten overstaan van den Notaris W. F. L. LAPIDOTH, residierende te IJsselstein, worden geveild, de BUITENPLAATS of HOFSTAD, genaamd DE WIERS, zeer aangenaam gelegen onder de gemeente van Vreeswijk, 1 en 2 uur van Utrecht, uitzigt hebbende op den Rijn en den Straatweg, met derzelver Lanen, Boschen, Boomgaarden, Grienden, en vier kapitale Hofsteden, groot te zamen ruim 130 bunders, benevens een Uiterwaard, genaamd de Pontwaard, gelegen aan de rivier de Lek, onder de gemeente van Vianen, groot ruim 31 bunders.

(1056) * * Op Zaterdag den 14 Junij 1834, des namiddags ten 5 ure precies, zal men aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, binnen Utrecht, achter Sint Pieter, Wijk F. No. 363, publiek aan den meestbiedende verkoopen:

Eene Kapitale, sterke en sedert eenige jaren geheel nieuw GEBOUWDE HEEREN HUIZINGE, met annexen Tuin, hebbende eenen vrijen uitgang op de Lange Nieuwstraat, alsmede Kelders en Kluizen aan het water uitkomende, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Oude Gracht, Wijk A. No. 38, belend aan de eene zijde den Apotheker Muntendam en aan de andere zijde Hugo van Emmerik, kadastrer sectie B. No. 830.

Zijnde voorzien van eenen ruimen gestucadoorden gang, grootendeels bevolgd met wit marmeren steenen en plinten, ter zijde waarvan drie Kamers, zijnde eene suite, allen behangen en met stookplaatsen voorzien, alsmede twee derzelve gestucadoord en gelambrifeerd, Tuinkamer, Keuken met alle vereischten, Plaats, aangenaam aangelegden en grooten Tuin, beplant met exquisite Vruchtboomen en Gewassen, ten einde waarvan een vertrek met Volière. Wijders op het voorgedeelte, boven, drie Kamers, allen behangen en geplafonneerd en met stookplaatsen voorzien, Droogzolder en Vliering. Verder op het achtergedeelte eene behangene Kamer, Meiden-Kamer en Zoldertje, benevens groote drooge bekluisde Wijn-, Provies- en andere Kelders uitkomende met de Werf aan de Gracht.

Breder bij biljetten en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht, in den Trans.

(1057) * * De Ondergeteekende heeft de eer zijne geëerden Stadgenooten te verwittigen, dat hij zijn BOEK- en PLAATWINKEL geopend heeft; dezelve is voorzien van alles wat er in eenen gewonen Boekwinkel kan vereischt worden, inzonderheid wat betrekking heeft tot het Middelbaar en Lager Onderwijs, verders Tapijserie en andere Borduur-Patronen, Spahouten Voorwerpen en Vernissen om te décalqueren, Teeken-Papier en alles wat tot het teekenen benodigd is, enz. enz.; alles tot de minste prijzen. Adres: J. D. NOLET, Boekhandelaar op de Kamp, te Amersfoort. Bij wien verlangd wordt EEN JONGELING eenigzins het gewone Boekbinderswerk verstaande.

(1058) * * A. ROWLAND en ZON, 20, Hatton Garden, te London, hebben de eer het Publiek te berigten, dat zij aan hunne hierna gemelde Agenten gezonden hebben eene aanzienlijke kwantiteit der volgende oorspronkelijk vervaardigde Artikelen, als:

ROWLAND'S MACASSAR OLIE.

Deze Olie bezit de wonderbaarste eigenschap om op maal geworden plaatsen het haar wederom te doen groeijen, bevestigd door getuigschriften van de voornaamste personaadjen in alle oorden der wereld, en belet, tot het laatste tijdperk des levens, het haar uit te vallen of grijs te worden. Deze onvergelykelijke Olie is even nuttig voor beide sekken, want terwijl zij de vrouwelijke schoonheid bevordert, verhoogt zij, door het sterker doen opgroeijen der bakbaarden, knévets, enz., het deffige van het mannelijk voorkomen.

De prijs is 3 shilling 6 pence per Flacon.

Alle echte Flacons en Fleschen zijn geteekend: A. ROWLAND en ZON, 20, Hatton Garden, en gecontrafigneerd: ALEX. ROWLAND;

VOORTS ROWLAND'S KALYDOR,

als onschadelijk gewaarborgd, en voortbrengende eene uitstekende blankte van Hals, Handen en Armen, en aan de Gelaatskleur eenen jeugdigen bloei gevende; verdrift alle Huid-uitslag, en verleent, door de pijnen in de borsten te genezen, eene genoeglijke verligting aan Vrouwen die zelve hare kinderen zoogen.

Voor Mans is na het baardscheren deze Olie een middel ter verdrijving van het pijnlijk gevoel der huid, welke zij glad en zacht maakt. De prijzen zijn 4 shillings 6 pence, en 8 shillings 6 pence per Flacon; wijders ROWLAND'S ODONTO, of PAREL TANDPOEDER,

door de Londenfche Geneeskundige Faculteit aanbevolen als het zachste Tandpoeder, vervaardigd uit de zuiverste en zeldzaamste uit het plantenrijk ontleende bestanddeelen, en als een nimmer falend middel tegen alle ongesteldheden of kwalen, aan welke de Tand en het Tandvleesch onderhevig zijn. Prijs 2 shillings 9 pence per Flacon.

Bovenstaande Artikelen worden, voor rekening der Eigenaars verkocht, in het Groot en Klein, bij den Heer B. PEARSON, te Utrecht; JACKSON, Kalverstraat; in het Klein, bij de HH. VAN DER HOFST, Kalverstraat, te Amsterdam; bij den Heer J. VAN DEVENTER, te 's Gravenhage, en bij den Heer TOSTAIN, te Rotterdam.

(1059) * * GEZs. VAN LIER, Nieuwe Gracht, Runnebaan, No. 244, hebben de eer te berigten, dat zij ontvangen hebben een schoon assortiment van DE NIEUWSTE MODE-ARTIKELEN voor dit Zomer-faizoen.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 17 Mei 1834.

pCt.	Gebl.	pCt.	Gebl.
NEDERLANDEN.		PRUISSEN.	
2½	Werk. Schuld 51½ 51½	5	Loten Rthlr. 98 ½
5	Dito . dito 97½ 97½		SPANJE.
	Rest. Ult. do. 1½ 1½	5	Cert. te Amst. 71½ 71½
4½	Kansbiljetten 23½ 23½	3	dito . dito 45½ 45½
3½	Amort. Sijnd. 90 90		Uitg. Schuld 16½ 16½
5	Dito . dito. 73½ 73½	5	Gdl. Lond. 28½ 28½
6	Oorlogslasten 100½ 100½		OOSTENRIJK.
6	Negot. 1831 100½ 100½	5	Obl. Coll. & Co. 99½ 99½
6	Schatk.-Bijl. 100½ 100½	2½	Certificaten 97½ 97½
4½	Hand.-Maats. 97½ 97½	5	Idem 97½ 97½
	FRANKRIJK.		NAPELS.
3	Inf. op't Grb. 97½ 97½	5	Cert. in Napels 87½ 87½
	RUSLAND.		DENEMARKEN.
5	Ob. H. & Co. 102½ 102½	3	Neg. in Lond. 97½ 97½
5	do. 1828-1829 97½ 97½		ENGELAND.
5	Cert. Inf. 1831 97½ 97½	3	Geconsolid. 97½ 97½
6	Inf. op't Grb. 68½ 68½		GRIEKENLAND.
6	Certific. dito. 68½ 68½	5	Obl. te Lond. 97½ 97½
5	Do. te Hamb. 96½ 96½		

(Na de Beurs.) Bij geringen handel hebben zich onze Binnenl. Fondsen op hunne hoogte van gisteren gefouteneerd. Alleen voor 5 pCts. en Syndikaat, waarin eenige Duitfche kommissien uitgevoerd werden, kon men iets hogere prijzen bedingen. Russische en Oostenrijfche bijna zonder handel en ook zonder eenige prijsverandering. De aanhoudende flauwheid der 5 pCts. Perpet. aan de Beurs van Antwerpen, blijft ook hier op de prijzen van dit fonds nadeelig werken, zijnde dezelve, bij weinig affaire, omtrent ½ pCt. achteruitgegaan.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ ½ 3 pCt. Wissel-Disconto 2 pCt.

TE UTRECHT, BIJ L. E. BOSCH & Co.